Kakav ćete dom da mi sagradite?

Tucson, Arizona, SAD
21. novembra, 1965.

1 Hvala ti brate Green. To je privilegija. Pozdrav bratu i sestri Green i svima koji su ovde jutros. I to je privilegija za koju osećam da imam, da mi je dana, doći na ovo mesto proslavljanja izneti nekoliko najava.

Ne želim uzimati vreme bratu Greenu ovde jer sam čuo brata Greena nekoliko puta kako govori i svakako je uticalo na mene to kako je doneo Reč Gospodnju nama. Bio je tako ponizan oko toga. Juče je rekao: "Ja ne dobijam reč od Gospoda kao što bi to možda došlo u otkrivenju, kao-kao što je to bilo poslano, već," rekao je, "volim naglasiti ono što je bilo rečeno." Rekao je: "Kao kada je Pavle nešto napisao u Bibliji, ja dolazim ovde da naglasim ono što je on rekao." Rekao je: "Ja nemam poruku, već samo naglašavam ono što je već bilo rečeno od Gospoda." To je zaista značajno, da jedan tako mlad momak kaže, iznese takvu opasku.

Sada, hajde da se samo pomolimo zajedno.

2 Dragi Bože, ja jedva znam kako početi jer osećam da si Ti ovde danas i u Tvojoj prisutnosti uvek se osećamo tako mali. I zahvaljujem Ti za ovu privilegiju. Sada, Gospode, pošto si nam Ti darovao ovo mesto, molimo da se Ti sretneš sa nama svaki put kada se sastanemo ovde. I neka se Tvoj veliki Duh pokrene nad ovim gradom. Neka bismo bili u mogućnosti doneti ovu evanđeosku poruku koja nam je dana i podarena našim rukama u ovim poslednjim danima, neka bi bilo tako, i Ti dobio svaku dušu iz Tucsona i okoline koju si odredio za život. Daruj ove stvari, Oče, u imenu Isusa Hrista. Amen.

3 Mislim da želim pročitati kratak stih Pisma ovde jutros, upravo pre nego što kažem ove reči koje želim reći. Nalazi se preko u Delima, sedma glava knjige Dela. I dok okrećete tamo, počećemo od četrdeset i četvrtog stiha.

Sada, odlazimo u Shreveport ove nedelje, dolazeće nedelje, radi serije službi. I sada, pokušaćemo, ako bude Gospodnja volja, brat Moore, brat Jack Moore, jako dobar prijatelj obojice, brata Pearrija i mene - i mi volimo brata Jacka... Poruka, mislim, kao da ga malo zbunjuje, naročito u nekim stvarima koje su nama drage, i verujemo da-da su došle nama kroz otvaranje sedam pečata, kao što to verujemo, kao što su zmijčevo seme, večna sigurnost vernika i tako dalje, neke od tih poruka. Koje, možda drugima… Ne mislimo da je to teško, ali, To, morate otvoriti svoje srce za istinu. Verujemo da živimo na kraju vremena. To je tako stvarno nama da smo upravo na kraju puta.

4 I govoriti u crkvi drugog čoveka, pa, želite poštovati gostoprimstvo tog čoveka koji vam je dao tu priliku doći u njegovu crkvu. I ja sigurno, znajući da oni ne veruju to...i poštovao bih ih dovoljno da... Postoji puno više toga o čemu bih mogao govoriti tamo bez da spominjem ovo, osim ako se ne bi dogodilo da to jednostavno Duh Sveti malo pogura, vidite. Onda bih sigurno rekao kao što je On rekao. I ne znam bolji način od toga. I nadam se da neću naučiti bolji način od toga nego reći to na način na koji je On to rekao.

5 Sada, pročitajmo jedan ili dva stiha ovde iz sedme glave knjige Dela, počinjući sa četrdeset i četvrtim stihom.

Naši oci su u pustinji imali Šator svedočanstva, kao što je odredio onaj koji je Mojsiju rekao neka ga načini prema uzorku što ga je video,

a preuzeli su ga naši kasniji oci i s Isusom uneli u posed pagana, koje je Bog pred licem naših otaca izagnao, sve do dana Davida,

koji je našao milost pred Bogom te je poželeo naći prebivalište Bogu Jakovljevu.

Ali Solomon mu je izgradio dom.

Ali Svevišnji ne prebiva u rukotvorenim hramovima, kao što reče prorok:

'Nebo je moje prestolje, a zemlja podnožje mojim nogama: kakav ćete dom da mi sagradite?' govori Gospod, ili: 'Koje je mesto moga počinka?

Nije li moja ruka načinila sve to?'

6 Nakon ovoga, čitanja ovog Pisma, želim reći nekoliko reči koje želim reći pre nego što brat Pearry donese jutarnju poruku.

Vidim ovo kao veliki trenutak moje posete Tucsonu. Došao sam ovamo jer sam bio vođen da dođem ovamo. Došao sam ovamo jer me je Duh Sveti kroz viziju poslao ovamo. Znam da to može zvučati možda čudno, ali On... Koliko ja znam, koliko znam o Bogu, bio sam poslan vizijom u Tucson. Pitao sam se kako sam mogao biti poslan na ovo pustinjsko mesto. I onda, ovde, gde ima…

Duhovno govoreći, preko grada, ne znam ni za jedno mesto koje je više duhovno mrtvo od grada Tucsona. Tu je rat među crkvama, tu su svađe među zajednicama. Nema jedinstva i svi grabe, i vuku, i pritiskaju, i pokušavaju dobiti ovog, i preobratiti. To je pustinja, duhovno govoreći, takođe.

7 Ali onda, čitam u Bibliji gde je Bog pozvao Mojsija dalje od njegovih voljenih i svega što mu je bilo drago, i poslao ga u pustinju kako bi napisao zakone Biblije. To je bio Stari zavet, prve četiri knjige: Postanak, Leviti, Ponovljeni zakon i Izlazak. Nisam ih spomenuo samo iz navike već te četiri knjige - to je zaista Stari zavet. Jer ostatak toga su to što su proroci rekli, i Davidovi Psalmi i tako dalje, ali... Dnevnici kraljeva. Ali ovo je bio temelj Starog zaveta, bio... Mojsije ih je napisao nakon što je bio pozvan iz svoje domovine gde je bio rođen i odgojen među svojim ljudima, i bio je poslan u pustinju kako bi napisao ovu knjigu Starog zaveta.

8 Onda nalazim da u knjizi Novog zaveta, gde Pavle - koji je autor (ne autor već pisac) Novog zaveta - on je bio takođe odvučen od svojih ljudi, i Duhom, u Arabiju, gde je bio tri ipo godine da bi našao inspiraciju. I Pavle je glavni pisac Novog zaveta. Sada tamo su Matej, Marko, Luka i Jovan, ali oni su bili samo pisci koji su napisali šta je Isus govorio dok su Ga sledili. Ali, uzmite knjigu Timoteju, i Rimljanima, i Jevrejima, i tako dalje, Pavle je primio inspiraciju da napiše Novi zavet uzimajući ceo Stari zavet kao senku i stavljajući to u red. I Bog je to poštovao i načinio to Novim zavetom.

9 I sada, ako je Stari zavet morao biti odvučen od...pisac je morao biti odvučen od svojih ljudi u pustinju da bi dobio inspiraciju da napiše Stari zavet, a u Novom zavetu je pisac bio odvučen autorom na pustinjsko mesto da bi dobio inspiraciju da napiše Novi zavet, a knjige su zapečaćene sa sedam pečata... To bi takođe zahtevalo isto, verujem, u ovim danima da bi otvorilo tih sedam pečata. Napustiti ono što vam je drago, ono što negujete - mali dom koji su mi ljudi dali, i među svim mojim ljudima i prijateljima, i crkvu koja je cvetala, i ništa nije nedostajalo - i napustiti to, odvojiti se upravo od toga, i preseliti se u pustinju, gde niste poznavali nikoga i sve je protiv vas...

Ali postoji nešto u vezi Boga, da On navodi čoveka da učini stvari koje su izvan svakog njegovog razmišljanja, tako da to može biti na slavu i čast Boga. I osećam da, ne radi vlastite časti, već osećam da je bila privilegija ostaviti sve što mi je bilo drago da bih došao ovde u pustinju i patio kao što nisam patio nikad u svom životu, ovde u ovoj pustari, u ovoj pustinji. Ali verujem da čineći tako i slušajući ono što je Bog zapovedio da se uradi, Bog je otvorio nama tajne ovog poslednjeg dana. I mi smo ovde sa ovom porukom.

10 Sada, mnogi ljudi su me sledili. I to nije neobično. Često osoba... Mi ljudi volimo jedni druge, i ljubav će vas navesti da učinite stvari koje ne mislite da biste učinili. I mnogi od vas ste napustili svoje domove, napustili ste sve, samo da biste došli ovde u pustinju.

Mnogi su me zvali. Mnogi su me pitali: "Da dođemo u Arizonu? Da li bi to bilo dobro mesto za nas?" Pa, kao što je bilo rečeno za Mojsija i njih, to nije bilo mesto voća, nije bilo mesto nareva.

A ovde nema previše posla i živeti je skupo, troškovi života su visoki. To je zaista teško mesto za život, Tucson, Arizona. Plate su niske i hrana je skupa, a najam - to je grozno mesto za život iz tog pogleda. Ali zdravo je, suvo je i mi... Ponekad ne smemo usmeriti naš um na stvari ovog sveta.

11 Moramo gledati na vodstvo Duha Svetog. Ali jedna stvar koja me je opterećivala u dolasku ovamo i govorenju ljudima: "Pa, ne biste trebali doći," ili, "trebali biste doći" - to prepuštam svakom pojedincu, na način kako Bog vodi tog pojedinca da učini. Mislim da bismo svi mi trebali to činiti na taj način, biti vođeni Duhom u tome što trebamo učiniti.

I mnogi od vas ovde ste iz okoline Jeffersonvilla i iz zajednice tamo, i došli ste

ovamo. Sada, ono što me je opterećivalo bilo je mesto proslavljanja.

I sada shvatam, dok čitam u Pismu ovde o Stefanu i njegovom obraćanju upravo pre njegove smrti; jer su ga odmah nakon toga kamenovali zbog njegove poruke. Dok je govorio, rekao je: "Naši oci...", govoreći o Jevrejima u ranim danima, kako su pokušali naći milost kod Boga, sagraditi mesto proslavljanja. On je rekao da Mu je Solomon izgradio dom ili građevinu. Poznata nam je ta priča.

12 Ali sviđa mi se njegov sledeći stih: "Ali Svevišnji ne prebiva u rukotvorenim domovima." I još jedno mesto u Isaiji, on je rekao: "Telo si mi pripremio." Žrtve i prinose, i zgrade, i tako dalje, "nego si mi telo pripremio." Shvatamo da je tada govorio o telu u kojem je Bog bio ušatoren, u Hristu.

Ali verujem, danas, da inspiracija koja je došla bratu Greenu da se preseli ovde, njemu i sestri Green, napuštajući svoje mesto na istoku takođe, da (nazad u Teksasu), da bi došli ovde sa...kako bi započeli s ničim, samo jednostavno po inspiraciji, osećajući da bi trebali to učiniti. Cenim ljude koji će slediti vodstvo Hrista, bez obzira na cenu koju ih to košta.

13 Premda ceo svet, možda vaši najbolji prijatelji misle da grešite. Ali to nije pogrešno vama, sve dok osećate da postoji nešto iza toga, da vas Bog pokreće. To nikad nije pogrešno, i to uvek ispadne ispravno.

Vidite ovaj mladi par, talentovan mladi muškarac (ne govorim ovo jer on sedi ovde) i ova mlada dama, s njihovim bebama, sa porodicom koju treba podići, i on je napustio svoj posao i sve da bi došao ovamo.

Shvatam da sam godinama ranije bio pozvan u službu. Nikad nisam bio uspešan pastor zbog skitničkog, lutajućeg duha. Ne mogu biti nigde zadovoljan. Upravo kamo god se Duh pokrene, ja se jednostavno moram pokrenuti s Njim jer imam poruku. Isus je rekao: "Moram propovedati i u ovom drugom gradu, takođe."

14 Ali ima onih koji su pastiri koji nadgledaju stado. Ja sam toliko zahvalan da je brat Pearry sledio vodstvo Duha Svetog, i danas imamo crkvu. Mala je, to je upravo dovoljno dobro za početak, videćemo šta će Duh Sveti… Ne znajući, samo krenimo korak po korak. Sada, verujem ako je Bog govorio bratu i sestri Green da dođu ovamo i otvorio mesto gde naša deca; umesto da u nedelju ujutro voze bicikle i budu na ulicama, i trče okolo, oni imaju mesto gde mogu doći proslavljati, umesto da mi sedimo okolo i slušamo nešto što bismo čuli na radiju, što je u redu.

15 Ali mi, kao ova grupa ljudi, imamo poruku za ovaj dan. Verujemo da nam je Bog dao poruku. I brat Green je, ne želim ga nazivati svojim pomoćnikom jer smo... Dobro, to je takođe moj pomoćnik, mi smo zajedno u ovoj poruci. Brat Green propoveda istu stvar i poruku koju ja verujem. On je napustio svoj dom, napustio je svoje ljude, napustio je svoju crkvu. On je bio, mislim da je bio okružni upravnik ili nešto u jednoj od organizacija, i napustio je celu stvar kada je čuo ovo. On je napustio sve što mu je bilo drago takođe, da bi došao u pustinju, jednostavno podržati šta nam Bog daje sada.

16 Kažem, verujem da to ne bi trebalo biti samo u našim srcima, već bi trebala biti naša dužnost podržati ga u svemu u čemu možemo. Pohađati službe, dolaziti ovde proslavljati i načiniti ovo mestom gde nam Bog može otkriti stvari koje On ima da nam otkrije. I njegovim rečima: "Poruka ne dolazi meni kroz davanje inspiracije," kao što dolazi, možda, nekima od nas. Već on je rekao: "Ja sam ovde da podržim ono što je Bog dao." Kakva izjava! I ja verujem ako svi budemo sarađivali zajedno, stavimo naša srca u to.

17 Znam da svako od vas, ako osećate kao ja... Ja sam tako gladan da vidim Duh Božiji da se kreće. Ja jednostavno to skoro ne mogu izdržati. Neka od iskustva koja sam upravo imao na planini, samo to osetiti još jednom. To je nešto što, kada sam bio obraćen na početku, to je bilo tako slavno mom srcu. I mi možemo doći na mesto, možemo sesti, i vidimo to među nama, da se sušimo. Dok sedimo ovde u pustinji, dolazim među svoju braću. Razgovaraju sa mnom i ja razgovaram s njima, uvek na neki način pazim, pokušavam osetiti njihov duh, odnosno videti stanje tog brata, videti šta je pogrešno. Počinjem osećati kako postajemo opušteni, odlazimo od Duha. To je postala previše prirodna stvar nama. Moramo proslavljati u Duhu. Jer Duh Božiji... Ne samo da bi naša poruka trebala biti plamen časa, trebala bi biti plamen u našim srcima, vidite. Mora biti u našim srcima ili ne možemo...ne možemo je ispravno predstaviti ljudima.

Duh sam mora nositi poruku. I ja imam poverenja i verujem da je svako od vas pravi hrišćanin.

18 Sada, oni trebaju učitelje nedeljne škole. Trebaće osoblje. A ja želim reći ovo tako da biste u potpunosti razumeli. Ovo je moja crkva.

Tu sam tri godine i imao sam jedna vrata otvorena. To je bio brat Mickev, pitao me da li bi došao propovedati. Bog ga blagoslovio. Nisam bio pozvan ni od jednog od drugih ljudi. Nemam ništa protiv njih. Oni su u redu. Brat Brock, moj dobar prijatelj, brat Gilmore, mnogi od ove pentakostalne braće ovde su moji jako, jako, duboki, dobri prijatelji. Volim ih. Ništa protiv njih. Razumem njihovu poziciju. Ne mogu me pozvati tamo unutra i onda ostati u svojim organizacijama. Vidite, ne mogu to učiniti. Jer kada bi to učinili, oni bi bili izbačeni. Tako, vidite njihovu poziciju. Ja sam se morao suočiti sa istom stvari. Ali, o, neka bi uvek bilo tražite prvo kraljevstvo Božije, volju Božiju.

19 A sada kada je brat Green, Bog ga je poslao ovamo i otvorio nam ovu crkvu iste dragocene vere u koju mi verujemo, trebali bismo biti jako zahvalni Bogu. Pohađati svaku službu. Zauzeti bilo koje mesto koje možemo. I ako se traži da pozivamo, da molimo, da tražimo, da radimo, budimo vojnici upravo na...baš nestrpljivi da to učinimo, vidite.

Držite poruku časnom, i živite ispravnim načinom života. Ne dozvolite da neka mrlja dođe na To. Živimo jako kasno sada. Mi smo u kasnim satima. Živimo čisto. Moj život, vaš život, svi naši životi moraju doći pred Boga.

Naši mladi se samo voze okolo od mesta do mesta, od zabave do zabave, i zanose se dalje i dalje od Boga. Tako je. Sada, to je istina. Vidim to u svojoj deci. I vidim sebe kako dolazim do mesta gde ne... Morate se okupljati zajedno proslavljati Boga. Biblija je tako rekla. Kada vidimo da se ovaj dan približava, onda se okupljajte mnogo više. Ako su tu samo dvojica, onda vi budite jedan od njih. Sada to je... I ako se okupljamo zajedno, i proslavljamo zajedno, onda mi upravo... Nešto drugo u vezi toga... Isus je rekao: "Gde su dvoje ili troje okupljeni u moje ime, tamo sam ja među njima."

20 Sada, kao što sam rekao ranije, brat Green mi je pričao, i rekao to. Moja supruga je došla ispričati mi šta je on rekao dok sam bio odsutan. Da...i jutros je rekao da je propovedaonica otvorena u bilo koje vreme. Sada, obično... To je otvoreno za mene da govorim.

Sada, obično ja moram voziti skroz do Jeffersonvilla, Indiane, da bih dao poruku koju mi je Bog dao. Otići skroz do Jeffersonvilla, Indiane, da bih je doneo ljudima. I svi vi pratite prenos širom zemlje, i spajate žice i ostalo da biste dobili poruku jer od toga živimo, vidite. Zbog toga smo ovde. Pa, ne moramo to više raditi.

21 Bog mi je dao poruku, mogu doći upravo ovde iza propovedaonice i propovedati je i osećati se slobodno učiniti to. I verujem da će tako, da će vas svemogući Bog blagosloviti ukoliko budete stajali sa ovom crkvom sada, sa ovom grupom ljudi. Ne samo to, već izađimo napolje i vidimo možemo li pridobiti druge da dođu unutra, vidite. Govorimo drugima, svugde. Govorimo im o našoj crkvi i šta ona znači. Šta naša crkva... Mi smo ovde. Želimo da dođete. Dovedite strance. Sada, siguran sam da će to biti dobro za sve nas. Vidite, imamo zgradu za koju smo zahvalni. Zahvalni smo za ovo mesto zajedničkog okupljanja.

Ali, "ali Svevišnji ne prebiva u rukotvorenim hramovima," vidite. "Nebo je moje prestolje, a zemlja podnožje mojim nogama, koje je mesto moga počinka? Nego si mi telo pripremio."

A mi smo telo Hristovo. Tako, dok se premeštamo iz jedne zgrade u drugu, verujem, u donošenju naših poruka, doći ćemo i imati službe isceljenja i sve što nam Gospod otkrije da trebamo činiti. Imaćemo to upravo ovde u crkvi sve dok ne naraste toliko velika da ćemo je morati preneti negde drugde, i negde drugde, dok Isus ne dođe. Bog vas blagoslovio.

22 [Brat Green govori zajednici. Onda pita brata Branhama da li bi ga rukopoložio za službu.]

Pognimo naše glave.

Dragi Bože, dok stojimo ovde na ovoj bini koja predstavlja...upravo preko oltara ovde, shvatamo da smo umiruća rasa ljudi iz ovozemaljskog pogleda. Gledamo napolje

na ulice i vidimo greh ispisan svugde i da slava Gospodnja brzo odlazi. Znamo da kada slava Gospodnja ode gore, onda će i crkva otići s njom. Bože, želimo biti tamo.

Upravo pre nekoliko dana, dok sam stajao ovde na uglu ulice, upravo preko puta ulice, gledajući tu paradu kako ide dole niz ulicu i videvši te stare tenkove iz Prvog svetskog rata kako vode put... Onda posle je došao veliki težak Shermanov tenk, onda su sledili drugi, i drugi, i drugi. Onda majke sa zlatnom zvezdicom. Mala slomljena porodica sa uplakanom ženom i malim čupavim dečakom koji je izgubio svog tatu. Stara majka je izgubila sina... O, kako je tužno stajati na uglu ulice i gledati tako nešto dok prolazi. Onda sam primetio, upravo kako su prolazili pored ove zgrade, da se muzika promenila na "Napred hrišćanski vojnici". Svirajući svoje marševe, u pozadini; ali kada su prolazili ovo mesto.

23 Dragi Bože, razmišljam o drugom velikom vremenu koje dolazi, a to će biti uskrsnuće, kada će veterani nastupiti prvi - sveti, patrijarsi - jer mi koji smo živi i preostali nećemo sprečiti ili preteći one koji su usnuli. Jer će truba Božija zatrubiti i mrtvi u Hristu će ustati prvi. Onda, kad budemo videli taj veliki red ljudi kako ide, maršira gore kroz nebesa, a mi ćemo stajati i čekati svoju smenu, znajući da ćemo i mi ući u red, takođe. Bože, učini nas vernim vojnicima.

Samo oni koji su zaista bili uključeni i bili u ratu, znali bi šta to zaista znači videti te tenkove kako prolaze pored. I Bože, mislimo da će oni koji su bili u bitci života znati šta to znači, dok čekamo naš red da stanemo na poziciju i mesto, u uskrsnuću, da odemo gore.

24 I ovaj moj mladi brat stoji ovde, dobro istreniran, spreman, obučen, čeka na starog čoveka da položi ruke na njega, jednog koji je stari veteran i bio je gore u prvim redovima, znajući da se mora uključiti u bitku, takođe. Dragi Bože, s ovim nedostojnim rukama, stavljam ih na svog brata, u zamenu za Tvoje. Blagoslovi brata Greena, dragi Bože, kojeg ja blagosiljam u Isusovom imenu. Može li on nositi ovu poruku, Gospode, u ovaj grad, i gde god ga Ti pozoveš. Može li on biti odan, ispunjen Duhom, živeći besprekornim životom. Bože, neka bi pridobio srca ljudi, da bi ih mogao učiti i voditi, i usmeravati ih stazom po kojoj svi težimo hodati. Daruj to, Gospode.

Blagoslovi njegovu vernu suprugu i malu decu. Blagoslovi naše zajedničke napore ovde, kao hrišćanske braće ovde na zemlji, da možemo nositi ovo evanđelje na kraj sveta. Pošalji svog Duha na njega, Bože. Molimo u imenu Isusa Hrista dok ga predajemo Tebi. Amen.

Bog te blagoslovio brate Pearry. Nosi Reč Božiju.

MESSAGE hub online

www.messagehub.info

Propovedao
William Marrion Branham
"...u dane glasa..." Otk. 10:7